

Deixeu l'escola catalana en pau!

USTEC·STES EN DEFENSA DE LA LLIBERTAT DE CÀTEDRA, DE LA LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ I DE LA LLIURE DISCUSSIÓ ALS CENTRES EDUCATIUS

En els darrers mesos, i arran de la complexa situació política derivada de la relació Estat espanyol-Catalunya, l'escola catalana ha estat col·locada en el punt de mira de determinades formacions polítiques, amb la inestimable col·laboració de bona part dels mitjans de comunicació estatals. D'acord amb una obsessió històrica, el PP i Ciutadans volen atribuir a l'escola catalana la responsabilitat de la creixent distància política i emocional entre l'Estat espanyol i Catalunya.

Aquests atacs no són nous. Des de fa algunes dècades s'ha anat atacant un sistema d'immersió lingüística que, pel fet de no separar l'alumnat per l'idioma familiar, cohesiona la societat, que ha permès magnífics resultats, que ha esdevingut una referència internacional, i que compta amb el consens de la comunitat educativa del nostre país.

Precisament és aquest èxit el que fa que l'escola catalana sigui la diana dels atacs d'aquests sectors polítics que consideren la presència pública del català com una ofensa que qüestiona la seva visió uniformista de com hauria d'estructurar-se l'Estat. Quan han tingut ocasió, han mostrat el seu veritable rostre en intentar minimitzar la presència de la llengua a les escoles de les Illes i al País Valencià, o no han dubtat, de manera complementària, a tancar l'emissió de TV3 arreu del territori o a clausurar la Televisió Valenciana. No són casuals nombrosos episodis de discriminació lingüística, en què s'ha reprimit alguns catalanoparlants pel fet d'usar públicament el català; ni tampoc ho és que des de determinats mitjans s'hi mostra hostilitat habitual i se'n qüestiona la presència institucional.

En aquest profund i creixent distanciament entre la societat catalana i l'Estat, constatable en els darrers mesos per la tensió política, l'Estat ha optat per atribuir-lo al paper exercit pels mitjans de comunicació propis, i molt especialment a l'existència de l'escola catalana. Les acusacions d'adoctrinament contra el nostre sistema educatiu són un intent d'explicar a l'opinió pública espanyola aquest fenomen. Per a l'Estat, i els partits polítics que han atiat el conflicte, el divorci emocional actualment existent tindria a veure amb una hipotètica manipulació de les joves generacions formades a les aules del nostre país per un professorat independentista. Això inclou, a més de l'hostilitat contra la presència del català com a llengua vehicular, el qüestionament de continguts curriculars que no es corresponen amb una visió uniforme sobre la història i el passat, d'acord amb una versió oficial d'aquest passat que tendeix a minimitzar els crims de la guerra civil o el franquisme, a fer la religió catòlica avaluable o a mantenir un punt de vista teleològic sobre la unitat i permanència essencialista d'Espanya com a suposada nació.

Aquesta versió, fidel a la tradició conspiranoide del franquisme sociològic en bona mesura adherit a les institucions estatals i d'uns mitjans espanyols d'escassa credibilitat, és una manera de no assumir la pròpia responsabilitat en el conflicte, quan el més raonable és reconduir qualsevol conflicte per la via democràtica i el diàleg. Ara bé, les acusacions insidioses han preparat l'opinió pública per atacar a fons l'educació catalana, i per això s'ha promogut una campanya de denúncies sobre un suposat adoctrinament: i en casos encara més greus, s'ha encausat alguns docents per

suposats delictes d'odi arran dels debats sobre la violència policial exercida durant el referèndum de l'1 d'octubre o actes de protesta contra la repressió desfermada que inclou l'existència de presos polítics, l'ocupació il·legal de les institucions catalanes o l'exili forçat de part del govern legítimament escollit per un Parlament sorgit de les urnes.

Les denúncies, que sovint recorden els mecanismes de la Inquisició (Societat Civil Catalana ha obert una plana web on s'anima a acusar docents i direccions) o un estat policial (nombroses denúncies han estat atades per comandaments policials), tenen com a objectiu atemorir els docents, coartar-ne la llibertat d'expressió i generar un clima de sospita i terror. Atès que el poder judicial, arran de les seves actuacions contra el moviment independentista, o gràcies a la «lleï mordassa», no inspira prou confiança sobre la seva imparcialitat, podem afirmar que es busca, paradoxalment, posar fi a la llibertat de càtedra, precisament un dels drets que queda recollit a la Constitució espanyola. Es pretén així posar fi a la llibertat de pensament i coartar qualsevol debat necessari per a la formació de la consciència crítica dels alumnes.

USTEC·STEs defensa que l'escola no està aïllada ni de l'entorn, ni de la societat ni del món on viu. L'alumnat pregunta, té les seves inquietuds, senten a casa les notícies que han colpit el nostre país i el món sencer. Com sempre ha fet, l'escola ha de continuar educant en valors crítics i donar eines perquè els futurs ciutadans puguin formar-se la seva opinió compartint-la amb els seus iguals, amb la conducció, com no pot ser d'una altra manera, dels i les docents.

Encoratgem, per tant, tots i totes les docents a continuar, com sempre han fet, parlant, debatent i consensuant posicionaments respectuosos amb les situacions que passen en la nostra societat des de la pluralitat dels diferents punts de vista que ens trobem a l'aula. Sempre amb les premisses

inqüestionables: no-violència, democràcia i respecte, com sempre hem fet. No acceptem imposicions externes, ni insinuacions internes, de no parlar d'aquestes situacions per formar l'esperit crític dels i les futures ciutadanes.

Entenem també que el nostre professorat, el conjunt de la comunitat educativa o el nostre sindicat són espais plurals, fonamentats en la diversitat, també la ideològica, on conviuen diverses visions sobre com s'ha d'abordar el conflicte actual.

És responsabilitat de la nostra organització mantenir-nos al costat de la comunitat educativa, i molt especialment, dels docents que són o poden ser objecte d'agressions i amenaces jurídiques, administratives o de tota mena. Animem famílies, docents, treballadors, estudiants a resistir contra aquesta ofensiva antidemocràtica, a no deixar-se intimidar. Som un puntal de la societat i no permetrem aquesta deriva involutiva que pretén tornar-nos a moments històrics foscos. Demanem que fem sempre el que hem fet: discutir, parlar, intercanviar, dialogar i construir a cada moment, de manera compartida, els principis, continguts i cosmovisions que siguin el fruit de la democràcia.

I si bé, com a sindicat, entenem que el futur de Catalunya ha d'estar a les mans del que decideixin democràticament els catalans i les catalanes, sí que reclamem un model d'escola que té com a referents els valors republicans: una escola fonamentada en la llibertat, la igualtat i la fraternitat.

USTEC·STEs (IAC) defensarà, sense descartar cap tipus d'acció, mobilització o vaga, el model d'immersió lingüística, que considerem el principal consens educatiu de tota la comunitat educativa, la societat i partits polítics catalans.

USTEC·STEs (IAC), 16 de novembre del 17

USTEC·STEs
Intersindical Alternativa de Catalunya IAC

Barcelona 93 302 76 06
Girona 972 20 20 34
Lleida 973 26 30 32
Tarragona 977 23 52 63
Tortosa 977 51 10 46

barcelona@sindicat.net
girona@sindicat.net
lleida@sindicat.net
tarragona@sindicat.net
tortosa@sindicat.net

www.facebook.com/groups/ustecstes/

@USTECSTEs

